

смы повыкани да вѣрвимъ въ пѣть-а земланный и небесный подиръ христа,

„Като отваждаше господь драгоколно да пострадае, по пѣть-а хѣртѣваше на апостоли-тѣ: ето отваждамы въ Іерусалимъ, и сынъ человѣческій съ предака както ѣ писано за него. Дойдете, да и нѣи съ очистены мыслы пѣтѣвамы съ него, и да съ распѣнемъ съ него и да вѣдемъ ради него мѣртви отъ кѣдѣ земланы-тѣ сладости, за да оживѣемъ съ него и да го чѣемъ, кога вика: азъ вещь не отваждамъ въ земланный Іерусалимъ да страдаю, но къ отцу своему и отцу вашему, и Богу своему и Богу вашему и ще подигнѣмъ васъ съ себе си въ горный-а Іерусалимъ, въ царство небесно.“

„Господи, ты рече на ученицы-тѣ си: „като гледате мене, не дѣйте высокоудрствова, ами вѣдете смиренни; пѣйте мою-тѣ чашю, кою-то азъ пѣю, за да съ прославите и вы съ мене въ царство-то отца моего.“

„Богатъ съ божество, дойдохъ, кой-то съмъ и самъ створитель, да послужю на сиромѣхъ Адама, на когото образъ-а самъ своеколно зехъ на себе, и по божествѣ не могѣши страдати, наѣмихъ да си положю за него и дѣшю-тѣ.“

Белика-та недѣла на христово-то страданіе посрѣща ны въ имѣ негово на пѣркѣ-тѣ утреннѣ съ тыа высоки совѣты, и ны води съ такова побѣчаваніе и въ подирны-тѣ дене. А такива высоки мысли казватъ ги двама пѣвцы, и двама-та пѣстинницы, и двама-та владицы, отъ кои-то единъ